ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 21.6.2013
COM(2013) 441 final

2013/0210 (COD)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за въвеждане на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на Хърватия и Кипър на определени документи за равностойни на националните им визи за транзитно преминаване или планиран престой на тяхна територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни,
и
за отмяна на Решение № 895/2006/ЕО и Решение № 582/2008/ЕО на Европейския парламент и Съвета

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

На 1 юли 2013 г. Хърватия ще се присъедини към Европейския съюз. За Хърватия, както и за предишните две разширявания от 2004 г. и 2007 г., бе следван така нареченият „процес на двустепенно прилагане на достиженията на правото от Шенген“ по въпросите, свързани с достиженията на правото от Шенген (член 4 от Акта относно условията за присъединяване на Република Хърватия и промените в учредителните договори на Европейския съюз (наричан по-нататък „Акт за присъединяване от 2012 г.“)). Това предполага, че Хърватия, подобно на предишните присъединяващи се страни, трябва да прилага, считано от датата на присъединяване, разпоредбите на Регламент (ЕО) № 539/2001[1] и по този начин да прилага спрямо гражданите на онези трети държави, изброени в приложение I към регламента, изискването за притежаване на виза.

Хърватия, подобно на държавите, които се присъединиха към Европейския съюз през 2004 г. и 2007 г., има това задължение дори ако съответните лица имат единна виза, виза за дългосрочно пребиваване или разрешение за пребиваване, издадени от държава — членка на Шенген, тъй като действително другите Шенгенски разпоредби няма да се прилагат по отношение на Хърватия, считано от датата на присъединяването ѝ, като например:

- Шенгенските правила за взаимно признаване, определени в членове 18 и 21 от Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение[2] и в член 5, параграф 4, буква а) от Регламент (ЕО) № 562/2006 (Кодекс на шенгенските граници)[3], според които чужди граждани, притежаващи валидно разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване, издадени от някоя от държавите — членки на Шенген, могат да се движат свободно в рамките на кратък престой на територията на другите държави членки;

- разпоредбите относно издадените единни визи, определени в член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 810/2009 (Визов кодекс)[4], според които единните визи са валидни за цялата територия на участващите в Шенген държави членки.

Освен това националните визи, издадени от други държави — членки на ЕС, които все още не участват в Шенгенското пространство (Кипър), също не са валидни за територията на Хърватия.

За да се избегне налагането на ненужна административна тежест на държавите, които се присъединиха към Европейския съюз през 2004 г. и 2007 г., чрез дерогация от Регламент (ЕО) № 539/2001, с Решение № 895/2006/ЕО[5] и Решение № 582/2008/ЕО[6] бе разрешено незадължителното едностранно признаване от страна на новите държави членки, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, на единните визи, визите за дългосрочно пребиваване и разрешенията за пребиваване, издадени от държави — членки на Шенген, както и на националните визи за краткосрочно пребиваване, визи за дългосрочно пребиваване и разрешения за пребиваване, издадени от други държави членки, които все още не прилагат изцяло

[1] ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1.
[2] ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 19.
[3] ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.
[4] ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1.
[5] ОВ L 167, 20.6.2006 г., стр. 1.
[6] ОВ L 161, 20.6.2008 г., стр. 30.

достиженията на правото от Шенген, за целите на транзитно преминаване, ненадвишаващо пет дни. Освен това с Решение № 896/2006/ЕО[7] беше разрешено на новите държави членки да признават разрешенията за пребиваване, издавани от Швейцария и Лихтенщайн, които тогава все още не бяха част от Шенгенското пространство без вътрешни граници, за целите на транзитно преминаване, ненадвишаващо пет дни.

Лицата, притежаващи такива документи, вече са преминали през процес на строга проверка от издаващата държава от Шенгенското пространство и не се смятат от тази държава за заплаха за обществения ред, нито за риск, що се отнася до незаконната имиграция. Такъв режим на едностранно признаване не засяга задължението на присъединяващите се страни да откажат влизане на лице, за което е подаден сигнал в националната им база данни за целите на отказа за влизане в съответствие с член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници.

По подобен начин чрез дерогация от Регламент (ЕО) № 539/2001 настоящото предложение има за цел въвеждането на незадължителен режим, основан на общи правила, разрешаващ на Хърватия временно, до пълното прилагане от нея на достиженията от Шенген, едностранно да признава единните визи, визите за дългосрочно пребиваване и разрешенията за пребиваване, издадени от участващите в Шенген държави членки, както и подобни документи, издадени от държави членки, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген (Кипър), като равностойни на своите национални визи. Това разрешение обаче не е ограничено до целите на ненадвишаващото пет дни транзитно преминаване като в решения № 895/2006 и № 582/2008, а е валидно за транзитно преминаване или планиран престой на нейна територия, ненадвишаващи 90 дни в рамките на период от 180 дни. Всъщност към момента на приемането на горепосочените решения действащите тогава общи консулски инструкции относно визите за дипломатически мисии и консулски служби все още предвиждаха разграничение между „транзитни визи“ и „визи за краткосрочно пребиваване“. Това разграничение беше премахнато с Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс), така че горепосоченото ограничение вече не е уместно.

Горепосочените предходни решения за транзитното преминаване, приети във връзка с последните две разширявания на ЕС, обхващаха само единните шенгенски визи, т.е. визи, които позволяват на лицата да се движат свободно в рамките на Шенгенското пространство. Визите с ограничена териториална валидност бяха изключени от обхвата на тези предишни решения. Понастоящем обаче трябва да се разгледа въпросът за Косово* (съгласно определението в Резолюция 1244 на Съвета за сигурност на ООН от 10.6.1999 г.), което не е признато от всички държави от Шенген.

Налице е съществена разлика между визите с ограничена териториална валидност, които по принцип са валидни само за територията на държавата членка, която ги е издала, и визите от този тип, издавани на гражданите на Косово (в съответствие с член 25, параграф 3, първо изречение от Визовия кодекс), които им дават възможност да се движат във всички държави — членки на Шенген, с изключение на малкия брой държави членки, които не признават Косово. Тази специфична особеност оправдава включването на този тип визи с ограничена териториална валидност в прилагането на режима на едностранно признаване, също и поради това, че в този случай не съществува реална опасност от незаконна миграция или рискове за сигурността на Шенгенското пространство.

[7] ОВ L 167, 20.6.2006 г., стр. 8.

Разширяването на обхвата на режима на едностранно признаване чрез инструмент на Съюза няма да наложи нови задължения на Хърватия в допълнение към изброените в Акта за присъединяване от 2012 г. Поради това то няма да представлява дерогация от този договор за присъединяване. Предложеният режим ще бъде прилаган като незадължителен режим: Хърватия ще има възможността да приложи предложения режим или да продължи да издава национални визи съгласно изискванията на договора за присъединяване. В случай че избере да прилага общия режим, Хърватия ще трябва да приема документите, издадени от която и да е участваща в Шенген държава членка, като по този начин не прави никакво разграничение по отношение на издаващите държави членки.

В този контекст следва да се припомни, че до датата на присъединяването въз основа на своето национално законодателство Хърватия приема валидни шенгенски визи, визи за дългосрочно пребиваване и разрешения за пребиваване, издавани от държави от Шенген за влизане и престой или транзитно преминаване през територията ѝ.

С настоящото предложение се отменят решения № 895/2006/ЕО и № 582/2008/ЕО. По отношение на държавите членки, които са адресати на тези решения и които междувременно са станали държави — членки на Шенген, тези решения вече не са актуални (за всички с изключение на Кипър)[8]. По отношение на Кипър, който прилага изцяло общия режим, установен с Решение № 895/2006/ЕО, от 10 юли 2006 г. насам, както и режима, установен с Решение № 582/2008/ЕО, от 18 юли 2008 г. насам, настоящото предложение предвижда, че тези режими се заменят от режим, който разрешава на Кипър, подобно на Хърватия, да признава едностранно визи за краткосрочно пребиваване, визи за дългосрочно пребиваване и разрешения за пребиваване, издадени от държави — членки на Шенген, както и национални визи за краткосрочно и дългосрочно пребиваване и разрешения за пребиваване, издадени от държавите членки, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген (Хърватия), за транзитно преминаване или за планиран престой на тяхна територия, не по-дълъг от 90 дни в рамките на период от 180 дни[9]. Настоящото предложение предвижда, че на Кипър, подобно на Хърватия, се разрешава да признава визите и разрешенията за пребиваване на държавите, асоциирани към процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген.

Режимът ще се прилага до края на преходния период и пълното включване на въпросните държави членки в пространството без вътрешни граници, след която дата взаимното признаване на тези документи става задължително съгласно членове 18 и 21 от Конвенцията за прилагане на Шенгенското споразумение, член 5, параграф 2 от Кодекса на шенгенските граници и Визовия кодекс.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Обобщение

Основните елементи на настоящото предложение могат да бъдат обобщени, както следва:

- общи правила, разрешаващи на Хърватия и Кипър като преходна мярка да признават едностранно единните визи, визите за дългосрочно пребиваване и

[8] При представянето на настоящото предложение Комисията изхожда от разбирането, че до 1 юли 2013 г. България и Румъния ще прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген.

[9] Решение № 896/2006/ЕО, съгласно съдържащия се в него член 5, е станало неприложимо, считано от присъединяването на Швейцария и Лихтенщайн към Шенгенското пространство.

визите с ограничена териториална валидност, издадени на граждани на Косово в съответствие с член 25, параграф 3, първо изречение от Визовия кодекс, и разрешенията за пребиваване, издадени от държави — членки на Шенген, както и други подобни документи, издавани от самите тях, като равностойни на националните си визи за транзитно преминаване или за планиран престой на тяхна територия, не по-дълъг от 90 дни в рамките на период от 180 дни.

- Режимът на едностранно признаване, въведен с настоящото предложение, трябва да бъде ограничен до документи, чиято валидност ще обхване цялата продължителност на краткосрочния престой в Хърватия и Кипър. В този контекст и предвид на проблемите, пред които бяха изправени в миналото (решения № 895/2006 и № 582/2008) гражданите на трети държави, притежаващи единна виза за еднократно влизане, при обратното пътуване след престоя си в Шенгенското пространство с виза, която вече не е валидна, настоящото предложение следва да ограничи режима на едностранно признаване до единни визи за двукратно или многократно влизане в Шенгенското пространство.
- Държавите членки, които са адресати на настоящото решение, трябва да съобщят на Комисията решението си относно използването на разрешението. Комисията ще публикува тази информация в *Официален вестник на Европейския съюз*, гарантирайки по този начин прозрачността на цялата система.
- отмяна на Решение № 895/2006/ЕО и Решение № 582/2008/ЕО.

***** Това название не засяга позициите по отношение на статута и е съобразено с Резолюция 1244/1999 на Съвета за сигурност на ООН и становището на Международния съд относно обявяването на независимост от страна на Косово.

Правно основание

Предлаганото решение се основава на член 77, параграф 2, букви а) и б) от Договора за функционирането на Европейския съюз, тъй като представлява мярка, отнасяща се до общата политика в областта на визите и другите разрешения за краткосрочно пребиваване, както и контрола, на който подлежат лицата, преминаващи външните граници. Настоящият инструмент ще бъде приет в съответствие с обикновената законодателна процедура.

Доколкото адресат на предложеното решение следва да бъде Хърватия, това предложение зависи от влизането в сила на Договора между държавите — членки на Европейския съюз, и Република Хърватия за присъединяването на Република Хърватия към Европейския съюз[10].

Принцип на субсидиарност

Член 5, параграф 3 от Договора за Европейския съюз гласи, че в областите, които не попадат в неговата изключителна компетентност, Съюзът действа само в случай и доколкото целите на предвиденото действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата или последиците от предвиденото действие могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза. Тъй като целта на настоящото предложение изисква дерогация от действащото законодателство на Съюза, тя може да бъде постигната само чрез действие на равнището на Съюза.

[10] ОВ L 112, 24.4.2012 г., стр. 10.

Принцип на пропорционалност

Член 5, параграф 4 от Договора за Европейския съюз гласи, че съдържанието и формата на дейност на Съюза не трябва да надхвърлят необходимото за постигане на целите на Договорите. Избраната форма за тази дейност трябва да позволи де се постигне целта на предложението и то да бъде приложено възможно най-ефективно. Що се отнася до съдържанието, тази инициатива временно разрешава на съответните държави членки да прилагат дерогация спрямо задълженията си съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета чрез едностранно признаване на визи и разрешения за пребиваване, издадени от държави, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, в рамките на срока им на валидност за транзитно преминаване или за планиран престой на тяхна територия, не по-дълъг от 90 дни в рамките на период от 180 дни. Влизането и престоят на територията на съответните държави членки на лица, които притежават визи или разрешения за пребиваване, издадени от държави, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, или от Хърватия или Кипър, не представляват риск, тъй като тези лица са били подложени на приложимия контрол от държавата, която е издала визата или разрешението за пребиваване. Следователно предложената едностранна дерогация от Регламент (ЕО) № 539/2001 е следователно оправдана с цел да се избегне налагането на ненужна административна тежест на съответните държави членки. Тя се прилага също така само през преходен период до датата на пълната интеграция на съответните държави членки в общото пространство без вътрешни граници, след която дата режимът на взаимно признаване става задължителен. Освен това дерогацията не е задължителна, като по този начин на съответните държави членки не се налагат задължения в допълнение към предвидените в приложимите актове за присъединяване. Следователно предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност. То е във вид на решение като подобните му инструменти, приети за държавите членки, присъединили се към ЕС през 2004 г. и 2007 г.

5. ПОСЛЕДИЦИ ОТ РАЗЛИЧНИТЕ ПРОТОКОЛИ, ПРИЛОЖЕНИ КЪМ ДОГОВОРИТЕ, И ОТ СПОРАЗУМЕНИЯТА ЗА АСОЦИИРАНЕ, СКЛЮЧЕНИ С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

Правното основание за настоящото предложение се съдържа в дял V от трета част от Договора за функционирането на Европейския съюз, като в резултат на това се прилага системата на „променлива геометрия“, предвидена в Протокола относно позицията на Дания и Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, както и в Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз, приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз. От това следва, че Дания, Обединеното кралство и Ирландия не участват в приемането му, не са обвързани от него, нито от неговото прилагане. Последното произтича също от факта, че адресати на предложеното решение са изключително държавите членки, които са обвързани с достиженията на правото от Шенген, без все още да го прилагат.

Тъй като адресати на предложеното решение са изключително държавите членки, които са обвързани с достиженията на правото от Шенген, без все още да го прилагат, настоящото предложение не представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на съответните споразумения за асоцииране с Норвегия, Исландия, Швейцария и Лихтенщайн. Следователно то не обвързва горепосочените държави. С оглед обаче на съгласуваността и правилното функциониране на Шенгенската система настоящото решение обхваща също визите и

разрешенията за пребиваване, издавани от държавите, асоциирани към процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген.

2013/0210 (COD)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за въвеждане на опростен режим за контрол на лица на външните граници, който се основава на едностранното признаване от страна на Хърватия и Кипър на определени документи за равностойни на националните им визи за транзитно преминаване или планиран престой на тяхна територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни,
и
за отмяна на Решение № 895/2006/ЕО и Решение № 582/2008/ЕО на Европейския парламент и Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, букви а) и б) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

(1) В съответствие с член 4, параграф 1 от Акта за присъединяване от 2012 г., от Хърватия, която се присъедини към Съюза на 1 юли 2013 г., се изисква от тази дата да наложи задължение за притежаване на виза на гражданите на третите държави, които са изброени в приложение I към Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване[11].

(2) В съответствие с член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2012 г. разпоредбите на достиженията на правото от Шенген относно условията и критериите за издаване на единни визи, както и разпоредбите за взаимно признаване на визи и за равностойността между разрешенията за пребиваване, визите за дългосрочно пребиваване и визите за краткосрочно пребиваване, се прилагат в Хърватия единствено съгласно съответно решение на Съвета за тази цел. Те обаче са задължителни за тази държава членка от датата на присъединяване.

(3) Поради това от Хърватия се изисква да издава национални входни визи или национални визи за транзитно преминаване през нейна територия на граждани на трети държави, притежаващи единна виза или виза за дългосрочно пребиваване или разрешение за пребиваване, издадени от държава членка, която прилага изцяло достиженията на правото от Шенген, и подобни документи, издадени от Кипър.

[11] ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1.

(4) Притежателите на документи, издадени от тези държави членки, както и на документи, издадени от Кипър, не представляват риск за Хърватия, тъй като те са били подложени на всички необходими проверки от тези държави. С цел да се избегне налагането на неоправдана допълнителна административна тежест за Хърватия, следва да се приемат общи правила, с които на Хърватия се разрешава едностранно да признава определени документи, издадени от тези държави членки, за равностойни на националните си визи и да въведе опростен режим за контрол на лица на външните граници въз основа на тази едностранна равностойност.

(5) Общите правила, въведени с Решение № 895/2006/ЕО и с Решение № 582/2008/ЕО следва да бъдат отменени. По отношение на Кипър, който прилага общия режим, установен с Решение № 895/2006/ЕО, от 10 юли 2006 г. насам, както и режима, установен с Решение № 582/2008/ЕО, от 18 юли 2008 г. насам, следва да се приемат общи правила, с които на Кипър се разрешава, подобно на Хърватия, едностранно да признава определени документи, издадени от държави членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, и подобни документи, издадени от Хърватия, за равностойни на националните си визи и да въведе опростен режим за контрол на лица на външните граници въз основа на тази едностранна равностойност.

(6) Опростеният режим, определен в настоящото решение, следва да се прилага през преходен период до датата, която следва да бъде определена с решение на Съвета, както е посочено в член 3, параграф 2, първа алинея от Акта за присъединяване от 2003 г. по отношение на Кипър и член 4, параграф 2, първа алинея от Акта за присъединяване от 2012 г. по отношение на Хърватия.

(7) Участието в опростения режим следва да бъде незадължително, без на държавите членки да се налагат задължения в допълнение към предвидените в Акта за присъединяване от 2003 г. и в Акта за присъединяване от 2012 г.

(8) Общите правила следва да се прилагат за краткосрочни единни визи, визи за дългосрочно пребиваване и разрешения за пребиваване, издадени от държави членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, визи с ограничена териториална валидност, издадени в съответствие с член 25, параграф 3, първо изречение от Визовия кодекс, както и от държавите, асоциирани в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген, а така също и за визи за краткосрочно пребиваване, визи за дългосрочно пребиваване и разрешения за пребиваване, издадени от Хърватия и Кипър. Признаването на даден документ следва да бъде ограничено до срока на валидност на документа.

(9) Условията за влизане, посочени в член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници)[12], трябва да бъдат изпълнени, с изключение на условието, определено в член 5, параграф 1, буква б) от него, доколкото с настоящото решение се създава режим на едностранно признаване от страна на Хърватия и Кипър на някои документи, издадени от държави членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, и подобни документи, издадени от Хърватия и Кипър, за транзитно преминаване или за

[12] ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

планиран престой на тяхна територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни.

(10) Тъй като целта на настоящото решение, а именно въвеждането на режим на едностранно признаване от страна на Хърватия и Кипър на определени документи, издадени от други държави, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, и следователно може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(11) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение не представлява развитие на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген[13], тъй като адресати на това решение са само Хърватия и Кипър, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген.

(12) По отношение на Швейцария настоящото решение не представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген[14], тъй като адресати на това решение са само Хърватия и Кипър, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген.

(13) По отношение на Лихтенщайн настоящото решение не представлява развитие на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн за присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген[15], тъй като адресати на това решение са само Хърватия и Кипър, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген.

(14) С оглед обаче на съгласуваността и правилното функциониране на Шенгенската система настоящото решение обхваща също визите и разрешенията за пребиваване, издавани от трети държави, асоциирани в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген и прилагащи изцяло достиженията на правото от Шенген, като Исландия, Лихтенщайн, Норвегия и Швейцария.

(15) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение.

---

13 ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.
14 ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.
15 ОВ L 83, 26.3.2008 г., стр. 5.

(16) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва, в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген[16] и следователно Обединеното кралство не взема участие в приемането му.

(17) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген[17] и следователно Ирландия не участва в приемането му,

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

С настоящото решение се въвежда опростен режим за контрола на лица на външните граници, съгласно който Хърватия и Кипър могат едностранно да признават за равностойни на националните си визи за транзитно преминаване или за планиран престой на тяхна територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни, документите, посочени в член 2, параграф 1, и документите, посочени в член 3, които са издадени от държавите членки и държавите, асоциирани към процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген и прилагащи изцяло достиженията на правото от Шенген, и от Кипър и Хърватия на граждани на трети държави, задължени да притежават виза съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001.

Изпълнението на настоящото решение не засяга проверките на лица на външните граници в съответствие с членове 5—13 и 18—19 от Регламент (ЕО) № 562/2006.

Член 2

1. Хърватия и Кипър могат да считат за равностойни на своите национални визи за транзитно преминаване или за планиран престой на тяхна територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни, следните документи, издавани от държавите членки и асоциираните страни, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, независимо от гражданството на техните притежатели:

i) „единна виза“ по смисъла на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 810/2009, валидна за две или многократни влизания;

ii) „виза за дългосрочно пребиваване“, посочена в член 18 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген;

iii) „разрешение за пребиваване“ по смисъла на член 2, параграф 15 от Регламент (ЕО) № 562/2006.

2. Хърватия и Кипър могат също да считат за равностойни на своите национални визи за транзитно преминаване или за планиран престой на тяхна територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни, визите с ограничена териториална валидност, издадени в съответствие с член 25, параграф 3, първо изречение от Визовия кодекс.

[16] ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.
[17] ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

3. Ако Хърватия или Кипър решат да прилагат настоящото решение, те признават всички документи, посочени в параграфи 1 и 2, независимо коя държава е издала документа.

Член 3

1. Ако Хърватия или Кипър решат да прилагат член 2, те могат освен това да признават за равностойни на националните си визи за транзитно преминаване или за планиран престой на тяхна територия, ненадвишаващ 90 дни в рамките на период от 180 дни:

   i) национални визи за краткосрочен престой и национални визи за дългосрочен престой, издавани от Кипър или Хърватия в единния формат, определен с Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета[18];

   ii) разрешения за пребиваване, издадени от Кипър или Хърватия в съответствие с единния формат, установен с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета[19].

2. Документите, издадени от Хърватия, които могат да бъдат признати, са изброени в приложение I.

   Документите, издадени от Кипър, които могат да бъдат признати, са изброени в приложение II.

Член 4

Срокът на валидност на документите, посочени в членове 2 и 3, обхваща времетраенето на транзитното преминаване или престоя.

Член 5

Хърватия и Кипър уведомяват Комисията в срок от 10 работни дни от влизането в сила на настоящото решение, ако решат да приложат настоящото решение. Комисията публикува съобщената ѝ от тези държави членки информация в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 6

Решение № 895/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Решение № 582/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета се отменят.

Член 7

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след деня на неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

То се прилага до датата, определена с решение на Съвета, прието съгласно член 3, параграф 2, първа алинея от Акта за присъединяване от 2003 г. — по отношение на Кипър, и съгласно член 4, параграф 2, първа алинея от Акта за присъединяване от 2012 г. — по отношение на Хърватия, на която дата всички разпоредби на достиженията на правото от Шенген в областта на общата визова политика и движението на граждани на

[18] ОВ L 164, 14.7.1995 г., стр. 1.
[19] ОВ L 157, 15.6.2002 г., стр. 1.

трети държави, законно пребиваващи на територията на държавите членки, се прилагат за съответната държава членка.

Член 8

Адресати на настоящото решение са Хърватия и Кипър.

Съставено в Брюксел на … година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Списък на документите, издавани от ХЪРВАТИЯ

Визи

– Kratkotrajna viza (C) – Визи за краткосрочен престой (C)

Разрешения за пребиваване

– Odobrenje boravka — Одобрение на престоя

– Osobna iskaznica za stranca — карта за самоличност за граждани на чужди държави

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Списък на документите, издавани от КИПЪР

Θ ε Ω ρ ή Σ ε Ι ς (Визи)

— Θεώρηση διέλευσης — κατηγορία ß (транзитна виза — тип B)

— Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας — κατηγορία γ (виза за краткосрочен престой — тип C)

— Ομαδική θεώρηση — Κατηγορίες Β και Γ (групова виза — тип B and C)

Ά δ ε ι ε ς π α ρ α μ ο ν ή ς (Разрешения за пребиваване)

— Προσωρινή άδεια παραμονής (απασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) — временно разрешение за пребиваване (работа, посетител, студент)

— Άδεια εισόδου (απασχόληση, φοιτητής) — разрешение за влизане (работа, студент)

— Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) — разрешение за имиграция (постоянно разрешение)